Σύνορα – φράχτες – κάγκελα
Η δική μας απάντηση: Άμεση δράση και ταξική αλληλεγγύη

Εδώ και ένα χρόνο βρισκόμαστε ενώπιον μιας τεράστιας ανάγκης για την υποστήριξη της βούλησης των προσφύγων/μεταναστών να ξεφύγουν από το θάνατο που φέρνει ο πόλεμος και να μετακινηθούν σε χώρες της βορείου Ευρώπης, αναζητώντας ελευθερία και ζωή. **Τις τελευταίες μέρες, οι εξαθλιωμένες μετακινούμενες μάζες που αναγκάζονται να διασχίσουν τη θαλάσσια οδό (Αιγαίο), αφού έχει αποκλειστεί ο χερσαίος δρόμος λόγω της ύπαρξης του φράχτη που ύψωσε το Ελληνικό Κράτος στον Έβρο, αντιμετωπίζονται απάνθρωπα**. Οι πρόσφυγες κινδυνεύουν να εγκλειστούν εντός στρατοπέδων συγκέντρωσης ή σε ένα πιο αφηρημένο εγκλεισμό συνοριακού τύπου, καθώς αποκόπτονται στα Μακεδονικά σύνορα από έναν άλλο υψωμένο φράχτη. Η πολιτική στρατηγική της Ευρώπης Φρούριο, δηλαδή η αναχαίτιση και διαλογή των προσφυγικών ροών, με το Ελληνικό Κράτος πρώτο στην αλυσίδα υποδοχής και το Μακεδονικό Κράτος δεύτερο, μπλοκάρει και διαχωρίζει πλέον πρόσφυγα από πρόσφυγα. Δίνει δικαιώματα περιορισμένης μετακίνησης σε Σύρους, Ιρακινούς και στερεί παντελώς το δικαίωμα μετακίνησης σε Αφγανούς, Μαροκινούς.

Ο πόλεμος στις χώρες της ανατολής δεν αποτελεί σε καμία περίπτωση επιλογή αυτών των ανθρώπων, οι οποίοι εξαναγκάζονται να μεταναστεύσουν. **Ουσιαστικά, εκβιάζονται απο την κατάσταση στις χώρες τους και μεταναστεύουν προσπαθώντας να διεκδικήσουν αξιοπρεπείς συνθήκες ζωής**. Το κεφάλαιο και τα κράτη της Ε.Ε. όμως προσπαθούν να κερδοφορήσουν με κάθε δυνατό τρόπο από την κατάσταση η οποία έχει δημιουργηθεί. Η αριστερή κυβέρνηση της Ελλάδας ως προπύργιο συντηρεί αυτή την ρατσιστική πολιτική. Λειτουργεί ως φρουρός της ευρώπης κρατώντας τα σύνορα κλειστά με κάθε τρόπο, στοιβάζοντας ανθρώπους σε στρατόπεδα συγκέντρωσης και hot spot εξαθλιώνοντας τους χωρίς να τους καλύπτει ούτε τις βασικές ανάγκες σίτισης και στέγασης. Για να αγγίξουμε και την ουσία της στρατηγικής που ακολουθείται οφείλουμε να αναφερθούμε στη προσπάθεια «ομαλής ένταξης» και χρήσης των προσφύγων, ως το πιο αποδυναμωμένο κομμάτι της εργατικής τάξης που θα εργάζεται για την ελάχιστη προσφερόμενη αμοιβή, πολύ κοντά στους/στις εργάτες/τριες που συναντάμε στην Μανωλάδα.

Το Ελληνικό Κράτος και η κυβέρνηση της Αριστεράς δεν θα μπορούσε παρά να τους τοποθετεί και φυλακίζει σε «δομές φιλοξενίας» που τελικά λειτουργούν ως σύγχρονα κολαστήρια, με στοιβαγμένες ζωές να μετατρέπονται σε αριθμούς. Εν αντιθέσει με τα παραπάνω, η κοινωνική κίνηση τείνει να δείξει έμπρακτα την ταξική αλληλεγγύη στους μετακινούμενος πληθυσμούς και επαναστατεί απαντώντας στην προπαγάνδα των ΜΜΕ, στον εθνικισμό και στον ρατσισμό και τελικώς μας υπενθυμίζει πως η μόνη ταυτότητα μας είναι η εργατική σε συνδυασμό με το διεθνιστικό πνεύμα που πρέπει να μας διακατέχει. **Η υπεράσπιση των κοινωνικών και πολιτικών δικαιωμάτων των προσφύγων δεν πρέπει να αποτελεί συμπλήρωμα της «επαναστατικής» μας ατζέντας αλλα προτεραιότητα οποιασδήποτε κοινωνίας που δίνει βάρος σε ανθρώπινες ζωές**. Σε μια ευρώπη που κλείνει τα σύνορά της για τους πρόσφυγες και τους μετανάστες αλλά τα αφηνει ανοιχτά για την διακίνηση κεφαλαίων είναι ευθύνη μας να δράσουμε άμεσα, να σταθούμε συλλογικά αλληλέγγυοι στη προσπάθεια των ταξικών αδερφών μας να μετακινηθούν ελεύθερα προς τον προορισμό τους.
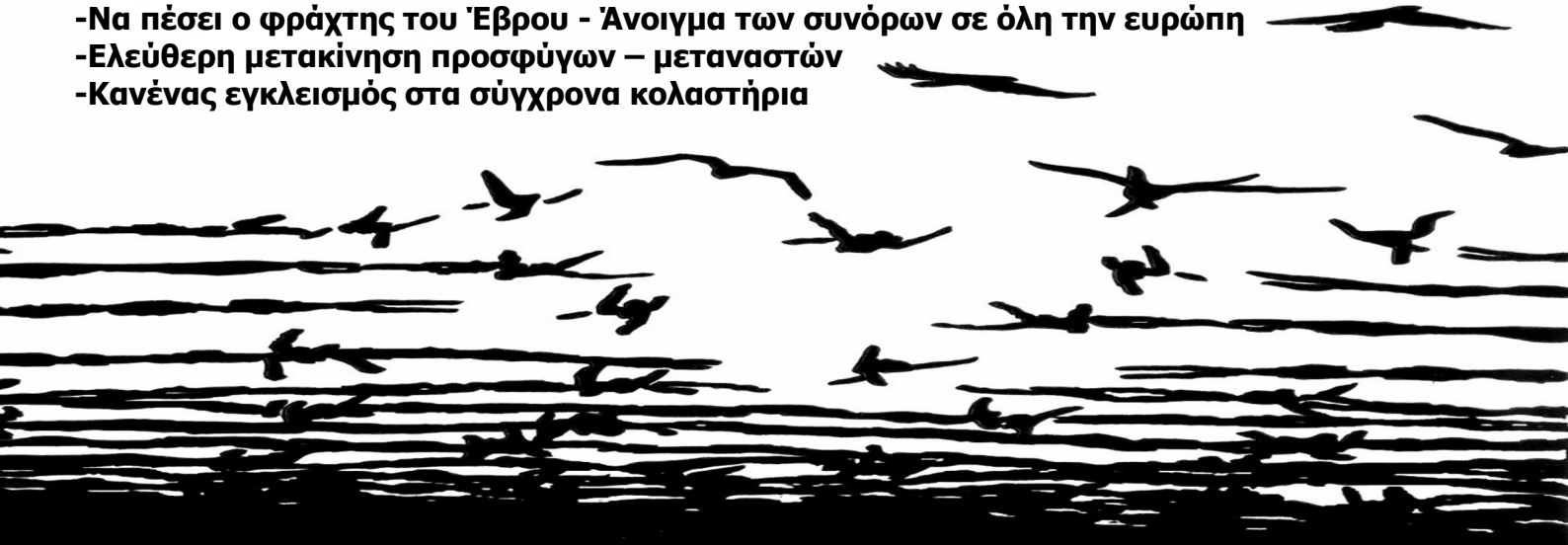
-**Έμπρακτη ταξική αλληλεγγύη σε πρόσφυγες/μετανάστες**
-Να πέσει ο φράχτης του Έβρου - Άνοιγμα των συνόρων σε όλη την ευρώπη
-Ελεύθερη μετακίνηση προσφύγων – μεταναστών
-Κανένας εγκλεισμός στα σύγχρονα κολαστήρια